

lige Politiret. Naar man nu altsaa spørger, hvad der er blevet bestridt af den foregaaende ærede Taler, om der da er nogen Trang hos os til at faa andre Lovbestemmelser paa disse Punkter, saa siger jeg: Ja, jeg tror det! Det er min fulde Overbevisning, at vi have en Trang i saa Henseende, og jeg søger et Vidnesbyrd derfor i den almindelige Mening, der i mange Aar har eksisteret, og den Dag i Dag eksisterer, nemlig at Volds handlinger have grebet om sig i et hidtil ukendt Omfang herhjemme. Jeg tror ikke, det er besøjet at fremsætte Forlangende om, at det statistisk, med nøjagtige Tal først skal godtgøres, at der er fket saa og saa mange voldelige Overfald flere i 1895 end f. Eks. i 1885 eller deslige. Jeg tror altid, det vil være mere eller mindre tilfældigt, i hvilket Omfang den Slags Overfald kommer for Domstolene, i hvilket Omfang de blive paa talte, og i hvilket Omfang endelig Afgørelse ved Dom finder Sted. Jeg tror ikke, at man helt skal underkende Pressens Betydning som Sandhedsvidne i saa Henseende. Jeg er ikke af dem, der ubetinget stoler paa alt, hvad Pressen fortæller; tværtimod ved jeg meget godt, at der i den kan glide meget med, som ikke er til at stole paa; men naar vi se, hvad Bladene Dag efter Dag kunne berette om raa, brutale Overfald paa fagesløse Personer, udøvede som offentlig Vej eller Gade, skundom af flere i Følge, tror jeg virkelig ikke, at Pressen enten selv har konstrueret disse Historier, eller at de ere noget, som driftige Folk have fundet paa for at skaffe sig en Indtægt ved at være de første, der indberette dem til Pressen. Endnu mindre tror jeg, hvad den ærede foregaaende Taler antydede, at det skulde være Regeringen eller Ministeriet selv, der havde givet Meddelelserne til Bladene, altsaa forøget for, at disse Tilfælde bleve berettede af Pressen som skændige Overfald. Den ærede foregaaende Taler antydede, at der her skulde være en aabenbar og dybsindig Plan fra Regeringens Side, der vilde forberede en Stemning for, skabe en Trang til ny Straffebestemmelser, altsaa at Regeringen selv havde sat det hele i Scene. Nej, jeg tror alt muligt godt om Regeringens Kløgt, men at den skulde være saa udspuleret, tror jeg rigtignot ikke. Jeg tror, uden at jeg skal indlade mig paa at undersøge, hvor denne Aand er kommen fra, at der i vort Samsund har indsnæget sig en Aand, som det trænger til at renses for. Der er overalt i vort Samsund kommen en Tilbøjelighed til raa og brutale Overfald, som trænger til at undertrykkes ved passende

Straffemidler, og naar de hidtil gældende Straffebestemmelser ikke have vist sig at være fuldstgørende i saa Henseende, vil det være paa rette Tid at faa andre Straffe, som forhaabentlig kunne vise sig bedre svarende til deres Formaal. Jeg er altsaa i høj Grad en Ven af det foreliggende Lovforslag. — Da jeg nu har faaet Ordet, anser jeg det for rettest at knytte nogle Bemærkninger til, hvad der blev fremført af den foregaaende ærede Taler, som jo ingenlunde ønskede Lovforslaget nogen god Ståbne. Det ærede Medlem mente, at dette, at der nu fremkom et saadant Lovforslag, skulde være et særligt Kendetegn paa, at vi nu nærmede os reaktionære Forhold. Jeg kan slet ikke se, hvordan det ærede Medlem kan faa dette Resultat ud deraf. Jeg finder, at det under alle Forhold navnlig i en fri Stat, hører til, at man skal kunne bevæge sig frit og sikkert paa offentlig Gade, uden at risikere at blive slaaet halvt fordærvet af Folt, som ikke have nogen som helst Grund til det, men som — det kan man jævnlig se i Aviserne — udøve Overfald paa aldeles fagesløse Personer, blot fordi de have set sig gale paa dem, eller fordi de synes, det kunde være Sjov, eller endog blot fordi de have aftalt, naar de ere flere i Følge, at den første, de møder paa Vejen, skulde have Brygl. De have i saadanne Tilfælde slaaet Folt halvt fordærvet. Det forekommer mig at være et billigt Krav for Borgerne, at de ere sikrede mod, at den Slags Overlast udøves mod dem. Og der er jo slet ikke her i Lovforslaget Tale om at indføre Bryglestraffen. Jeg skal for øvrigt benytte Lejligheden her til at bemærke, at jeg er meget tilbøjelig til at tro, at det vilde være rigtigt og heldigt om vi ved denne Lejlighed indførte Muligheden for at anvende Bryglestraffen — jeg siger med Vilje Muligheden for at anvende Bryglestraffen, fordi jeg tror, at den kun skal anvendes som det sidste Middel, naar alle andre Straffemidler have vist sig ikke at kunne føre til Maalet; den skal altsaa kun anvendes paa Vaneforbrydere og Vaneboldsmænd, paa Folt, som have gjort en Profession af at slaa deres Medmennesker halvt fordærvet, ligesom den kun skal anvendes, hvor der foreligger Gentagelse, hvor andre Straffemidler have vist sig ikke at kunne virke. I saa Fald tror jeg virkelig ikke, at der skal kunne ansøres gyldige Grunde mod Anvendelsen af et saadant Straffemiddel. Jeg kan nemlig paa ingen Maade gaa ind paa den Betragtning, at man ikke skal have Lov til at anvende et saadant Straffemiddel, fordi det skal siges at være raat og brutalt. Man har jo at